

sioner om teknikaliteter og om, hvorvidt det ene eller det andet godt kan være uafhængigt.

Men her har forligspartierne, forstår jeg nu, for at spare penge valgt at gå ind i sådan en vurdering af, hvad rigtig uafhængighed så betyder, og putte nogle opgaver der, hvor man kan sige de godt kan klare dem. Og det vil jeg bare advare imod. Jeg tror, man får besvær med at forklare ude i Europa, at det her er en uafhængig institution.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Nu ville jeg bare høre, om ikke hr. Per Clausen kunne se, at der var bare en lille smule mening i, at man i hvert fald overordnet beholder et politisk og økonomisk ansvar på det her område. Hr. Per Clausen mener vel ikke, at uddannelses-systemet skal fungere fuldstændig uafhængigt af politikere og ministre? Mener Enhedslisten det?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nej, det har jeg sådan set ikke stillet noget forslag om. Jeg har sagt, at jeg synes, det skulle være en del af vores politik i Danmark at sige, at universiteter har mulighed for at oprette de uddannelser, de synes er relevante, hvis de har den rette kvalitet. Og derefter bliver universiteterne jo finansieret i overensstemmelse med de principper, som Folketinget udstikker.

Jeg er fuldstændig sikker på, at den økonomiske styring, der er herigennem, er rigelig til at få universiteterne til at prioritere at oprette uddannelser, som har relevans i den sådan brede betydning af det ord.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Der må da også være mulighed for at føre bare en vis politisk kontrol med det, selv om jeg selvfølgelig medgiver, at det på Videnskabsministeriets område er en kattelerm.

Hvis vi nu forestiller os – det er selvfølgelig en tænkt situation – at der bliver oprettet en hel masse uddannelser, som ikke er relevante for eksempelvis arbejdsmarkedet, er det så ikke meget rimeligt, at man i et særtilfælde kan gå ind at sige, at der nedlægges vi veto? Kan hr. Per Clausen ikke se en vis logik i det, bare en lille smule logik i det?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg er jo nødt til at sige, at jeg sådan set har større tillid til de vurderinger af relevans, der foretages på universiteterne af de mennesker, der har en faglig indsigt både i uddannelsernes indhold og i, hvad de efterfølgende kan bruges til, end jeg har til, at et folketingsflertal eller for den sags skyld en minister træffer de afgørelser. Det er jo sådan noget, der hedder decentralisering, uddelegering af magt, og at man ikke skal koncentrere mere magt i det centrale statsapparat end højst nødvendigt – og det er sådan noget, Enhedslisten går ind for.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Ja, Enhedslistens ordfører er bekymret for uafhængigheden, og vi synes jo, det er et vigtigt spørgsmål at drøfte. Man kan jo så sige, at om 3 år – og 3 år efter lovens ikrafttrædelse – bliver det her spørgsmål afgjort, og så er den sådan set ikke længere. Det burde også betrygge Enhedslistens ordfører. Jeg tror ikke engang, at en minister synes, det ville være sjovt efter 3 år at få et rungende nej til, at Akkrediteringsinstitutionen faktisk lever op til de gældende standarder.

Jeg vil så spørge om en ting: Jeg undrer mig over, at Enhedslistens ordfører bruger så meget tid på det her spørgsmål med, at ministeren kan lade rådet tilflyde en meddelelse om, at han nok ikke vil godkende en uddannelse. For sagen er jo, at det her organ er omfattet af offentlighedsloven. En institution vil sende en ansøgning ind om en ny uddannelse til Akkrediteringsinstitutionen, og så kan enhver jo se, at den ansøgning er gået ind. Og hvis ministeren så går kontra, så vil enhver kunne gå ind og se, at det er sket. Er det ikke rigtigt?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er fuldstændig rigtigt, at det vil være muligt at finde ud af, om den slags sker, det er jeg helt enig i – hvis nogen har en interesse i at undersøge det, og hvis nogen ved, at det er sket.

Jeg kan bare ikke forstå, hvorfor man ikke, hvis man nu vil have, at ministeren skal kunne gribe ind, f.eks. skriver i loven, at ministeren, inden Akkrediteringsrådet går i gang med at godkende en ny uddannelse, kan meddele, at det behøver de ikke bruge tid på, og at det bare er sådan, det er. Men det er vel, fordi man vil forsø-